

Dosarul nr. 3ra-538/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Secrieru-Coșleț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: (jud: I. Muruianu, E. Palanciuc, A. Minciuna)

ÎN C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul mun. Chișinău,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului și Primăriei
mun. Chișinău, terț Societatea Comercială „AMG - Agro Management Grup” Societate
cu Răspundere Limitată, Agenția Proprietății Publice privind anularea actului
administrativ și a contractului de arendă,

împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei
din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul depus de
Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a casat hotărârea din 08 octombrie
2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care
s-a admis acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat
împotriva Consiliului și Primăriei mun. Chișinău, terți Societatea Comercială „AMG -
Agro Management Grup” Societate cu Răspundere Limitată, Agenția Proprietății
Publice privind anularea actului administrativ și a contractului de arendă,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Consiliului și Primăriei mun. Chișinău, terți SC
„AMG - Agro Management Grup” SRL, Agenția Proprietății Publice privind anularea
actului administrativ și a contractului de arendă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului mun.
Chișinău nr. 15/21-5 din data de 22 decembrie 2017 „Cu privire la stabilirea relațiilor
funciare de arendă a loturilor de pământ din str. xxxxxxxx, nr. xx, cu SC „AMG-Agro
Management” SRL”, s-a decis transmiterea în arendă a două loturi de teren din str.

Mihai Viteazul, nr. 11.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că a efectuat controlul, sub aspectul legalității al actului administrativ vizat, în temeiul art. 64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și a constatat că decizia în cauză contravine prevederilor legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 68 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-128 din 26 ianuarie 2018, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea, în termen de 30 de zile, a actului administrativ considerat ilegal, însă până la moment Consiliul municipal Chișinău nu a adoptat nicio decizie cu privire la examinarea notificării înaintate de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Reclamantul a făcut referire la prevederile art. 315 Cod civil și a indicat că doar proprietarul are dreptul de posesiune, folosință și dispoziție asupra bunului. La fel, a făcut referire la pct. 6 din Regulamentul cu privire la vânzarea cumpărarea și locațiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, care stipulează că, vânzarea cumpărarea sau locațiunea/arenda se efectuează de autoritățile administrației publice locale. Vânzarea sau transmiterea în locațiune/arendă a terenurilor aferente din domeniul privat al statului se efectuează de Agenția Proprietății Publice, care în numele statutului încheie contracte de vânzare cumpărare sau locațiune /arendă.

Reclamantul a notat că conform datelor din Registrul bunurilor imobile, terenul vizat în decizia contestată este proprietate a Republicii Moldova. Astfel, consideră reclamantul că, Consiliul mun. Chișinău nu putea decide referitor la un bun ce nu-i aparține cu drept de proprietate.

Reclamantul consideră că pârâțul la adoptarea actului administrativ contestat nu a respectat prevederile art. 9 alin. (2) a Legii 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stabilesc că actele normative ale autorității administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legii, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 15/21-5 din data de 22 decembrie 2017 (f.d. 2-4, vol. I).

În cadrul examinării cauzei în instanța de fond, reclamantul a depus cerere suplimentară, în care a indicat că ulterior depunerii cererii de chemare în judecată inițiale, s-a stabilit că urmare a deciziei contestate de către Primăria mun. Chișinău a fost încheiat cu SC „AMG - Agro Management Grup” SRL contractul dearendă nr. 6877/2017 din 12 ianuarie 2018.

Reclamantul a indicat că surplusul de teren cu suprafața de xxx ha, putea fi transmis în locațiune doar la licitație, conform normelor enunțate și procedurii stabilite de acestea. Subsecvent, a indicat că anularea actului administrativ implică și anularea actului juridic încheiat conform acestuia.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.15/21-5 din data de 22 decembrie 2017 și a contractului dearendă nr. xxxxxx din data de

12 ianuarie 2018, încheiat între Primăria mun. Chișinău și SC „AMG-Agro Management” SRL (f.d. 68-70, vol. I).

Prin hotărârea din 08 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului și Primăriei mun. Chișinău, terți Societatea Comercială „AMG - Agro Management Grup” Societate cu Răspundere Limitată, Agenția Proprietății Publice privind anularea actului administrativ și a contractului de arendă.

Prin decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a casat hotărârea din 08 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului și Primăriei mun. Chișinău, terți Societatea Comercială „AMG - Agro Management Grup” Societate cu Răspundere Limitată, Agenția Proprietății Publice privind anularea actului administrativ.

Prin decizia suplimentară din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost anulat contractul de arendă nr. 6877/2018 din data de 12 ianuarie 2018 încheiat între Primăria mun. Chișinău și SC “AMG-Agro Management” SRL.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la data de 22 decembrie 2017 a fost adoptată de către Consiliul mun. Chișinău decizia nr.15/21-5 „Cu privire la stabilirea relațiilor funciare a loturilor de pământ din str. xxxxxxxl, nr. xx, cu SC „AMG-Agro Management” SRL” (f.d.8). Prin decizia nominalizată, s-a decis de a se stabili cu SC „AMG-Agro Management” SRL pe un termen de 5 de ani, relații funciare de arendă a loturilor de pământ din str. xxxxxxxx, nr. xx, și anume a lotului de teren nr.1 cu suprafața de 0,xxx ha, pentru exploatarea imobilului (bloc administrativ) proprietate privată și a lotului de teren nr. 2 provizoriu, fără drept de privatizare cu suprafața de 0,xxx ha, pentru amenajarea stradală și parcare auto a automobilelor, conform planului anexă. La data de 12 ianuarie 2018, între Primăria mun. Chișinău și SC „AMG-Agro Management” SRL a fost încheiat contractul de arendă xxxx, având ca obiect loturile de teren, conform actului administrativ indicat supra (f.d.71-72, vol. I). Termenul contractului a fost stabilit, până la data de 12 ianuarie 2023 și s-a întocmit actul de primire-predare, conform anexei (f.d. 73, vol. I).

Instanța de apel a reținut, că prin decizia nr. 28/51-3 din data de 05 august 2005 a Consiliului mun. Chișinău cu privire la aprobarea planurilor cadastrale ale terenurilor aferente obiectivelor din mun. Chișinău (f.d.118, vol. I), la anexa nr. 1, s-a indicat lista loturilor de pământ aferente obiectivelor înregistrate în proprietate municipală și la poziția nr.243 se indică lotul de teren din str. Mihai Viteazul, nr. 11 (f.d. 119, verso vol. I). Ulterior, la data de 12 decembrie 2008, de către șeful Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău a fost emisă dispoziția nr. 01-04/248 privind verificarea corectitudinii înregistrării dreptului de proprietate asupra terenului menționat. În urma controlului s-a stabilit faptul înscrierii eronate a dreptului de proprietate municipală și a fost emisă decizia de corectare și de modificare a înscrierii.

Instanța de apel a notat, că de la data de 12 decembrie 2008 a fost stins dreptul de proprietate a mun. Chișinău, asupra lotului vizat (f.d.140, vol. I), în acest sens fiind întocmite dispoziția nr. 01-04/248 din data de 12 decembrie 2008, referitor la verificarea înscrisurilor în Registrul bunurilor imobile, de pe str. Mihai Viteazul, nr. 11

și decizia cu privire la corectarea greșelilor din cadastru.

Având în vedere cele constatate, instanța de apel a conchis că pentru a dispune de bunurile imobile, inclusiv prin acte de dispoziție, cum ar fi deciziile Consiliului, autoritatea publică urmează în primul rând să-și înregistreze propriul drept. Ulterior, în virtutea autorității de proprietar, administrația publică locală, va putea emite acte de dispoziție în privința bunurilor menționate, urmând a fi respectată procedura prevăzută de lege. După cum rezultă din actele cauzei, de la 12 decembrie 2008 proprietar al terenului cu nr. cadastral xxxxxxxxx, din str. xxxxxxx, nr. xx, este Republica Moldova. Astfel, se constată, că Consiliul mun. Chișinău a emis un act de dispoziție în privința unui bun, asupra căruia nu a fost înregistrat dreptul în modul prevăzut de lege, fapt ce atrage după sine nulitatea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 15/21-5 din data de 22 decembrie 2017. Argumentele intimatului Consiliul mun. Chișinău nu pot fi reținute de instanța de apel, or, autoritatea urmează inițial, să-și înregistreze dreptul în modul prevăzut de lege, și doar ulterior, va putea emite acte de dispoziție în privința terenurilor asupra cărora are înregistrat un drept legal.

În conformitate cu art. 250 al. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către părți sau de către intervenientul principal.

Din materialele cauzei, rezultă, că instanța de apel, examinând apelul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a pronunțat asupra legalității și temeiniciei hotărârii instanței de fond, precum și asupra cerințelor reclamantului de anulare a deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 15/21-5 din data de 22 decembrie 2017 și a contractului de arendă nr. xxxxxxxxxx din data de 12 ianuarie 2018, încheiat între Primăria mun. Chișinău și SC „AMG-Agro Management” SRL (f.d. 68-70, vol. I), însă în dispozitivul deciziei a omis să se pronunțe asupra cerinței de anulare a contractului de arendă.

Astfel, prin decizia suplimentară din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a dispus anularea contractului de arendă nr. xxxxxxx din data de 12 ianuarie 2018 încheiat între Primăria mun. Chișinău și SC “AMG-Agro Management” SRL.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 11 martie 2021, Consiliul mun. Chișinău a contestat-o, prin intermediul oficiului poștal, cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Ulterior, la data de 01 aprilie 2021 a depus motivarea recursului, prin care a solicitat casarea deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău, în recurs a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și faptul că normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, deoarece temeiuri de anulare a actului administrativ individual nu au fost constatate.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău consideră că sunt neîntemeiate argumentele

instanței de apel, referitor la faptul că Consiliul mun. Chișinău nu putea decide asupra unui bun care este înregistrat după Republica Moldova, ori conform art. 27 a Legii 1543 din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile, înscrierile în registrul bunurilor imobile sunt de trei feluri: intabularea, înscrierea provizorie, notarea. Prin prisma art.22 a Legii nominalizate, se implică că, Registrul bunurilor imobile este documentul de bază al cadastrului. Dacă datele din Registrul bunurilor imobile nu coincid cu datele din alte documente cadastrale sau cu datele constatate pe teren, se consideră veridice datele din Registrul bunurilor imobile, cu excepția cazurilor de eroare tehnică evidentă. Adică, înscrierile din Registrul bunurilor imobile sunt veridice până la proba contrară.

În speță, proba contrară se implică prin art. 42 Cod funciar, care statuează că, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii - în proprietate municipală. Astfel că, terenul vizat conform deciziei nominalizate, se află în intravilanul mun. Chișinău, ceea ce implică că, este în proprietatea municipală. Mai mult decât atât, faptul dat se implică și prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 28/51-3 din 05 august 2005, care a și fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile, dar a fost radiată înscrierea dreptului de proprietate după mun. Chișinău la data de 12 decembrie 2008, invocându-se corectarea erorii, înregistrare greșită anterior.

Recurentul consideră că acest fapt a fost apreciat arbitrar de Agenția Servicii Publice, fără ca actul administrativ care a stat la baza înscrierii să fie anulat - decizia nr. 28/51-3 din 05 august 2005 a Consiliului mun. Chișinău, ori o probă în acest sens nu a fost prezentată instanței, Din contra, s-au prezentat actele indicate supra, din care rezultă o procedură din oficiu a Agenției Servicii Publice, care a inițiat procedura de corectare, iar careva probe din care s-ar demonstra că mun. Chișinău a fost informat despre modificările din oficiu a informației din Registrul bunurilor imobile, lipsesc. Ceea ce implică că, emițând un act administrativ de determinare a bunurilor sale, având confirmarea înregistrării corespunzătoare a acestuia în Registrul bunurilor imobile, Consiliul mun. Chișinău a acționat conform actului administrativ, cu bună credință. În altă ordine de idei, se implică că bunul dat nu face parte din categoria terenurilor domeniului public și cel privat al statutului, deoarece se află în intravilanul mun. Chișinău.

Recurentul a relatat că instanța de apel nu a dat apreciere motivelor invocate, ori, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Referitor la motivele invocate că, terenul din str. xxxxx, nr. xx urma a fi expus la licitație, recurentul a menționat că conform art. 77 alin. (3), (5) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Recurentul a relatat, că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu poate invoca ca motiv, în valorificarea acțiunilor de control obiectiv al actelor administrative, emise de Consiliul mun. Chișinău, având ca raționament imperfecțiunea legislației, cutuma sau practica judiciară anterioară bazată pe Legea contenciosului administrativ abrogată. Același raționament derivă și din prevederile art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 03 februarie 2021, fiind notificată Consiliului mun. Chișinău, prin intermediul oficiului poștal, la data de 19 martie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 237). Astfel, recursul depus de Consiliul mun. Chișinău la 30 martie 2021, este în termen.

La 13 aprilie 2021 în adresa intimațiilor Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și persoanelor terțe SC „AMG-Agro Management Grup” SRL și Agenția Proprietății Publice au fost expediate copile recursului depus de Consiliul mun. Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 2, vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul mun. Chișinău, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient

de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Consiliul mun. Chișinău.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Consiliul mun. Chișinău se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Gervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan